

Lugupeetav Taani kroonprintsess Mary, head kuulajad.

Emana, kelle tütar õpib 4. klassis, on mul väga valus lugeda uuringut, et Eesti koolides on iga viiendat õpilast kiusatud ja 24 protsenti õpilastest on kiusamise all kannatanud lausa aastaid.

Need arvud näitavad probleemi sügavust. Need mõjuvad häirekellana koolidele, lastevanematele, aga ka omavalitsustele ja õiguskaitseasutustele, kelle kõigi ülesanne on seista igapäevase pühendumusega selle eest, et koolikiusamisel ja tõrjumisel ei oleks kohta meie koolis.

Tänapäeva koolikiusamine ei tähenda enam vaid füüsilist vägivalda. Kahjuks teavad paljud lapsed, mis on küberkiusamine, sest nad on olnud silmitsi solvavate veebipostitustega või endast soovimatute fotode netti laadimisega. On sõnaline kiusamine ehk solvamine, alandamine, alavääristamine. Ning on sotsiaalsete suhetega seotud kiusamine, näiteks kellegi grupist väljatõrjumine või ignoreerimine.

Me eksitame iseend ja oma lapsi, kui soovitame koolikiusamise ohvrile, et ta ei teeks kiusamisest välja või sootuks kannataks selle ära.

Selline allaheitlikkus ei ole õige. Koolikiusamise ohvrile võivad jääda hingearmid, mis annavad end tunda kogu lapse ülejäänud elu, mõjutada tema suhteid ja ka hakkamasaamist täiskasvanuna.

Seega, ennetades või vähendades koolikiusamist, kaitseme me tegelikult kogu oma ühiskonda, et siin oleks vähem muserdatust, kartlikkust ja rohkem optimismi, endaga toimetulemist.

Nii nagu hea hariduse eeldus on uudishimu ning küsimise julgus ja oskus on koolis mõnikord tähtsam õigesti vastamisest, on koolikiusamise vältimine või takistamine ühiskonna tervise üks olulisi vundamendikive. Lapse aktiivsus ja tema võimekus avaldub kõige paremini positiivses,

kiusamisest vabas keskkonnas.

Me teame, et pole olemas keskmist inimest, keskmist õpetajat, keskmist õpilast. Igaüks on erinev ja igaüks on eriline. Kool peab muutma erinevused ja erilisused laste tugevuseks, mitte nõrkuseks, mitte tasandama kõiki ühe joonlauaga. Erinevuse tunnustamine ja selle hoidmine, muudab meie inimesed juba maast-madalast sallivamaks, paremaks, aga ka tugevamaks.

Tolerantsuse ja erinevuste aktsepteerimise kasvatamine kodudes ja koolis võtab koolikiusamiselt ühe olulise kandepinna – heatahtlikud või ükskõiksed pealtvaatajad. Need kiusamisega nõustuvad pealtvaatajad muudavadki koolikiusu võimalikuks. Teisisõnu tuleb meil kasvatada oma lapsi olema julged, sekkuma nõrgemate kaitseks ja mitte jääma kurja suhtes ükskõikseks.

Head kuulajad,

Eesti laste nimel tänan ma Taani kroonprintsessi Mary't hoole eest kiusamisest vaba lasteaia ja kooli põhimõtte edendamisel.

Ma tunnustan Eesti õiguskantsleri, ühtlasi laste ombudsmani, algatust arutada täna kiusamisennetuse võimalusi, vahetada kogemusi ning toetada üheskoos kiusuvaba keskkonna loomist Eesti lasteasutustes ja koolides. See on üheks eelduseks, et meie järeltulijad oleksid vastutusvõimelised ja kaaslastega arvestavad kodanikud, kes oskavad tegutseda ühiste huvide ja hüvede nimel.

Ma tänan.